

85 kr., Škale 6 gld. 20 kr., Braslovče 19 gld., Selnica nad Mariborom 10 gld., Sv. Lenart nad Laškem 7 gld. 51 kr. sv. Križ nad Mariborom 4 gld., Maribor 40 gld., Prihova 18 gld. 50 kr., Ptuj 11 gld. 59 kr., Stari trg 17 gld. 80 kr.

Dostavek. Zavoljo neugodnega zimskega časa in drugih okoliščin je družba vednega češčenja razstavo cerkvene oprave preložila na spomlad prihodnjega leta; vendar pa je pripravljena v nujni potrebi naročeno blago, ako bi se zahtevalo, že sedaj doposlati.

Družbino predstojništvo.

Gospodarske stvari.

Vino gorice.

(Konec.)

Zavlečeno vino ali oljnato, teče tiho, in se vleče ko lim. Tako vino v sodu jako pretepi in ga skozi cedilo v drug žveplen sod zopetovano pretoči. Manjka mu čreslovine in kiseline; dodaj mu je, ter ga poskusi čistiti s kakšnim čistilom; ali ga pa na jesen na izžmikanje tropine in drože vliješ in drugi ali tretji dan zažmikaš. Sicer pa je za domači napitek dobro, dasi je črne barve; samo iz ročke ga moraš piti, da njegove začrnelosti ne vidiš, ali pa meži. — Kalno vino, katero pri prvem vretju ni popolnoma povrelo, se v toplejšem času vedno meži, dokler se alkohol v sladkor in ogljenčevo kiselino ne razkroji. To bolezen zabraniš, ako med poletnim vrenjem sod zabijemo z umetno veho — Weinlaube iz Klosterneuburga — če si je sam ne veš napraviti. To je pilka od spodaj do kape prevrtana; na vratu ima eno ali dve luknjici, nad katerima je klopka kakor pri šumelicah, ki luknjice tesno pokriva, vendar tako, da jih sopuh iz soda lahko odpira, zrak od zunaj pa v sod ne more. Tako zamore vino varno celo leto vreti, zrak pa mu ne bo mogel škodovati. Tudi čistilo, žveplitev in pretok mu nekoliko pomagajo, ker se z zdravim zrakom pomeša.

Zavrela je bolezen slabega in vodenega vina, da postane belo in gosto ko sirotka, ter se spremeni v smradljivo tekočino. Brž vino pretoči, dodaj mu primerno alkohola in ga še menda očisti.

Začrnelo vino; ta bolezen napade prej zlato in snažno vino, če ga v drugi sod pretočimo, posebno, če ga nismo žveplili; pa tudi tedaj, če je v sodu vino prišlo do železa. Tako vino brž pretočiti v žveplene sode, da se z zdravim zrakom pomeša in ozdravi. Zato kupec svoje sode že doma prav obilno z žveplnim dimom napolni, da se pri pretoku barva ne stene.

Staro, popolnoma dozorelo in čisto vino pa radi pretakajo po cevih, ki se v poln in prazen sod vtaknejo, in tako skoz zaprt prostor vino v praznega teče, da cvet ne oslabi.

Že iz tukaj rečenega si spoznal, da se za bolno vino tudi še:

3. Zdravilo najde; ne samo da se ima v redu pretakati in popolnoma zavreti, še nekatere druge pomočke poznamo za bolna vina, posebno za skaljeno, zavlečeno, zavrelo in začrnelo vino; zoper to rabi se različno čistilo, in sicer:

Prvič ribji mehur, vsakemu vinogradničarju zelo znano čistilo. Tvarina se drobno razreže ali pa cela na toplem raztali v vodi; potem se med bolno vino dobro zmeša, in močno pretepe. Kadar se vsa gošča na dno vsede, vino v žveplen sod pretočimo.

Drugič: beljak. Vzami za polovnjak kalnega ali rjavega vina morda štiri ali pet belic; beljak vlij v

skledo, kjer je za liter vina; to vse pretepi in vlij v polovnjak, pa dobro premešaj s palico; potem pa pusti, da se godlja na dno vsede, in po kratkih dneh pretoči. Videli smo na ta način že lepo čista in rumena vina.

Tretjič: Gelatina, kelje, ki se dobi v Beču, M. Brkovič, I. Hegelgasse, 17 — izvrstna, drugod slabejša. To je najboljšo čistilo. Na eden polovnjak vzami eden komad »Gelatine Laine«; v piskrček vode jo vrzi in k ognju pristavi, pa tako, da ne vreje, in vedno mešaj. Ko se je to v vroči vodi raztalilo, vzami tri litre vina v škafo in ovo raztopljenino prilij in zmešaj. To zmes vlij v kalni polovnjak, vzami močno palico in na vso silo mešaj ves polovnjak, da bodo pene pri pilki izkipele. Zdaj sod dobro zabij, pa ga 3—4 dni pri miru pusti, potem pa v žveplen sod pretakaj, dokler do črne godlje ne prideš. Tako dobiš lepo, čisto, rumeno, sladko vince.

Šrtič: Ako se omenjena zdravila ali čistila ne primejo, priporoča še učeni Nesler: »Špansko prst«. Polij jo z vodo ali vinom, ter jo primešaj med bolno vino. V 3—4 urah je vino čisto; zdaj ga pretoči in si ga zavziji!

Sejmovi. Dne 9. novembra na Ponikvi in v Poličanah (za svinje). Dne 11. nov. v Šmartnu pri Slov. Gradcu, pri Sv. Martinu na Paki, v Marenbergu, Oplotnici, na Laškem, v Lipnici, Hočah, Ormožu, pri Sv. Mohorju in v Sromljah. Dne 13. nov. v Imenem (za svinje). Dne 14. nov. na Bregu pri Ptuj (za svinje). Dne 15. nov. v Radgoni, na Vranskem, v Poličanah in Središču.

Dopisi.

Iz Slov. goric. (Pogreb dr. J. Muršeca.) V ponedeljek, dne 28. vinotoka t. l. so bili shranjeni zemeljski ostanki g. dr. Jožefa Muršec-a, konsistorijalnega svetovalca lavant. škofije i. t. d., na pokopališču sv. Bolfanka v Slov. goricah. Ker nam je obširnejši životopis z delovanjem tega odličnega duhovnika in domoljuba zagotovljen za pozneje, naj se tu le opiše kratko ganljiva slovesnost njegovega pogreba. Preč. g. kanonik dr. J. Križanič, govoreč cerkveno slovo po rajnem, je opomnil, »pri grobu Odrešenikovega prijatelja Lazarja sta žalovali nja sestra, Marija Magdalena in Marta; sedaj žalujeta pri odprtem grobu dr. Muršeca sestrici: lavantinska in sekovska vladikovina. »Bio je vaš i naš« je izkliknil sloveči hrvaški pesnik Šenoa na Cerovcu pri slovesnosti St. Vraza, ki je bil srčni prijatelj pokojnemu Jožefu Muršecu. »Slovenija, ti si mu dala zibel, Hrvaška mu je dala dom in grob«. To mi je prišlo na misel pri pogrebu izglednega pokojnika. Lavantinska vladikovina, ti si mu dala zibel, pa priskrbela tudi — grob; sekovska škofija mu je ponudila kraj, kjer je J. Muršec večinoma preživel in deloval. Rodil se je v prijaznem Bišu pri Sv. Bolfanku l. 1807. dné 3. sušca v hiši podomače Živkovi; zaradi tega se je večkrat podpisoval Živkov. V duhovnika posvečen dné 1. avgusta 1830 je bil beneficijant na Ptuj, potem odgojitelj v Gradcu, kjer je prebil skušnjo za doktorja modroslovja, je učil verozakon na realki tamkaj; bil je šolski nadzornik na Hrvaškem in v Slavoniji; od l. 1870. pa je živel v Gradcu v pokoju ter od tam podpiral vse blage n. prave. Ljubili so ga vsi, spoštovali tudi nasprotniki. Že v Gradcu sa je pokazalo, kako čislán je bil rajni, ker vkljub neugodnemu vremenu je spremljala velika množina Gradčanov truplo pokojnega na kolodvor, od koder se je prepeljalo do Ptuja in od tamkaj v krasnem mrtvaškem vozu do meje bolfanske župnije. Na meji bol-